

หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

วิชา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย มรดก

AJ.

CHONTHICHA SURATTANASANYA

ประเภทของผู้รับพินัยกรรม

- ผู้รับพินัยกรรมหากจะแบ่งตามลักษณะของการได้รับทรัพย์สินมรดกตามพินัยกรรม สามารถแบ่งได้ 2 ประเภทดังต่อไปนี้
 - ก. ผู้รับพินัยกรรมลักษณะทั่วไป ได้แก่ บุคคลซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับทรัพย์สินมรดกลักษณะดังต่อไปนี้
 - ได้ทรัพย์สินมรดกทั้งหมดของเจ้ามรดก
 - เช่น “ข้าพเจ้าขอยกทรัพย์สินมรดกของข้าพเจ้าให้แก่ นาย ก.”

- ได้ทรัพย์สินมรดกตามเศษส่วน

- เช่น ข้าพเจ้าขอยกทรัพย์สินมรดกของข้าพเจ้าให้แก่
นาย ก. และนาย ข. คนละครึ่ง

- ข้าพเจ้าขอยกทรัพย์สินมรดกของข้าพเจ้าให้แก่ นาย ก.
และนาย ข. คนละครึ่ง

- ได้ทรัพย์สินมรดกตามส่วนที่เหลือ

- เช่น ข้าพเจ้าขอยกทรัพย์สินมรดกของข้าพเจ้าซึ่งมิได้
แสดงเจตนากำหนดการเผื่อตายไว้ในประการข้างต้น
ให้แก่ นาย ก.

- มาตรา ๑๖๕๑ “ภายใต้บังคับบทบัญญัติลักษณะ ๔

(๑) เมื่อตามข้อกำหนดพินัยกรรม บุคคลใดมีสิทธิที่จะได้รับ ทรัพย์สินมรดกทั้งหมดของเจ้ามรดก หรือตามเศษส่วน หรือตาม ส่วนที่เหลือแห่งทรัพย์สินมรดก ซึ่งมิได้แยกไว้ต่างหากเป็นพิเศษจาก กองมรดก บุคคลนั้นเรียกว่าผู้รับพินัยกรรมลักษณะทั่วไป และมี สิทธิและความรับผิดชอบเช่นเดียวกับทายาทโดยธรรม...”

— ข. ผู้รับพินัยกรรมลักษณะเฉพาะ ได้แก่ บุคคลผู้ซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับทรัพย์สินมรดกในลักษณะดังต่อไปนี้

- ได้รับทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่าง ซึ่งเจาะจงไว้โดยเฉพาะ

— เช่น “ข้าพเจ้าของยกที่ดินแปลงเลขที่ 1234 ให้แก่นาย ก.”

- ทรัพย์สินที่ได้แยกไว้ต่างหากเป็นพิเศษจากกองมรดก
 - เช่น “ข้าพเจ้าขอยกเงินในบัญชีเงินฝากในธนาคารไทยพาณิชย์ให้แก่ นาย ก. และ นาย ข.”
 - เช่น “ข้าพเจ้าขอยกเงินให้แก่ นาย ก. จำนวน 10,000 บาท”

- มาตรา ๑๖๕๑ “ภายใต้บังคับบทบัญญัติลักษณะ ๔

(๒) เมื่อตามข้อกำหนดพินัยกรรม บุคคลใดมีสิทธิที่จะได้รับ ทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่าง ซึ่งเจาะจงไว้โดยเฉพาะ หรือแยกไว้ต่างหากเป็นพิเศษจากกองมรดก บุคคลนั้นเรียกว่า ผู้รับพินัยกรรมลักษณะเฉพาะ และมีสิทธิและความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับ ทรัพย์สินเท่านั้น

ในกรณีที่มีข้อสงสัย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้รับพินัยกรรม เป็นผู้รับพินัยกรรมลักษณะเฉพาะ”

ความแตกต่างระหว่างการเป็นผู้รับพินัยกรรมลักษณะทั่วไป กับผู้รับพินัยกรรมลักษณะเฉพาะ

- ผู้รับพินัยกรรมลักษณะทั่วไป มีสิทธิและความรับผิดชอบเช่นเดียวกับ
ทายาทโดยธรรม ตาม ม.1651 (1)
 - มีสิทธิในทรัพย์มรดกเช่นเดียวกับทายาทโดยธรรม
 - ต้องรับผิดชอบเจ้าหนี้กองมรดกเช่นเดียวกับทายาทโดย
ธรรม

- ผู้รับพินัยกรรมลักษณะเฉพาะ มีสิทธิ และความรับผิดชอบที่
เกี่ยวกับทรัพย์สินเท่านั้น ตาม ม.1651 (2)
 - มีสิทธิเฉพาะทรัพย์มรดกที่ตนได้รับเท่านั้น ส่วนทรัพย์มรดก
นอกพินัยกรรม ไม่มีสิทธิได้รับ(ไม่เป็นทายาท)
 - ต้องออกส่วนเฉลี่ยใช้หนี้ให้แก่เจ้าหนี้กองมรดก เฉพาะความ
รับผิดชอบที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้รับเท่านั้น (ม.1751,1740)

มาตราที่เกี่ยวข้อง

- มาตรา ๑๗๓๔ “เจ้าหนึ่กองมรดกชอบแต่จะได้รับการชำระหนี้จากทรัพย์สินในกองมรดกเท่านั้น”
- มาตรา ๑๗๓๗ “เจ้าหนึ่กองมรดกจะบังคับสิทธิเรียกร้องต่อทายาทคนใดก็ได้ แต่ถ้ามีผู้จัดการมรดก ให้เจ้าหนึ่เรียกเข้ามาในคดีด้วย”

- มาตรา ๑๗๕๑ “ภายหลังที่ได้แบ่งมรดกกันแล้ว ถ้าทรัพย์สินทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งทายาทคนใดคนหนึ่งได้รับตามส่วนแบ่งปันนั้น หลุดมือไปจากทายาทคนนั้นเนื่องจากการรอนสิทธิ ทายาทคนอื่น ๆ จำต้องใช้ค่าทดแทน
หนี้เช่นนั้น เป็นอันระงับเมื่อมีการตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น หรือการรอนสิทธิเป็นผลเนื่องมาจากความผิดของทายาทผู้ถูกรอนสิทธิ หรือเนื่องมาจากเหตุซึ่งเกิดขึ้นภายหลังการแบ่งปัน
ทายาทคนอื่น ๆ ต้องใช้ค่าทดแทนให้แก่ทายาทผู้ถูกรอนสิทธิตามส่วนแห่งส่วนแบ่งของตน แต่ให้หักจำนวนที่เป็นส่วนเฉลี่ย ซึ่งทายาทผู้ถูกรอนสิทธิจะต้องออกกับเขาด้วยนั้นออกเสีย แต่ถ้าทายาทคนใดคนหนึ่งเป็นคนหนี้สินล้นพ้นตัว ทายาทคนอื่น ๆ ต้องรับผิดชอบในส่วนของทายาทคนนั้นตามส่วนเฉลี่ยเช่นเดียวกัน แต่ให้หักจำนวนที่เป็นส่วนเฉลี่ยซึ่งทายาทผู้ที่จะได้รับค่าทดแทนจะต้องออกแทนทายาทผู้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวนั้นออกเสีย
บทบัญญัติในวรรคก่อน ๆ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับพินัยกรรมลักษณะเฉพาะ”

ผลแห่งพินัยกรรม

ผลแห่งพินัยกรรม

1. โดยทั่วไปสิทธิหน้าที่ตามพินัยกรรม ย่อมมีผลบังคับได้เมื่อผู้ทำพินัยกรรมถึงแก่ความตาย (เป็นไปตามหลักการตกทอดทันทีของกองมรดก)
 - ในเวลาที่ยุทำพินัยกรรมตาย เป็นเวลาที่ใช้
 - พิจารณาว่าผู้รับพินัยกรรม มีสภาพบุคคลหรือไม่
 - พิจารณาว่า อะไรเป็นมรดกของผู้ตายบ้าง
 - ยกเว้นแต่ พินัยกรรมที่มีเงื่อนไขบังคับก่อน สิทธิหน้าที่ตามพินัยกรรมย่อมตกทอดเมื่อเงื่อนไขสำเร็จเป็นต้นไป

2. สิทธิหน้าที่ตามพันธกรรมเมื่อตกทอดแก่ ผู้รับพันธกรรม แล้ว ย่อมตกทอดตลอดไป (เป็นสิทธิของผู้รับพันธกรรม)
- ยกเว้นแต่ ผู้ทำพันธกรรมจะได้กำหนดให้สิทธิหน้าที่ตามพันธกรรมสิ้นสุดลง เมื่อมีเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้น ซึ่งเรียกว่า “พันธกรรมที่มีเงื่อนไขบังคับหลัง”

มาตราที่เกี่ยวข้อง

- มาตรา ๑๖๗๓ “สิทธิและหน้าที่ใดๆ อันเกิดขึ้นตามพินัยกรรม ให้มีผลบังคับเรียกร้องกันได้ตั้งแต่ผู้ทำพินัยกรรมตายเป็นต้นไป เว้นแต่ผู้ทำพินัยกรรมจะได้กำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขให้มีผลบังคับเรียกร้องกันได้ภายหลัง”
- มาตรา ๑๖๗๔ “ถ้าข้อกำหนดพินัยกรรมมีเงื่อนไข และเงื่อนไขนั้นสำเร็จเสียก่อนเวลาที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย หากว่าเป็นเงื่อนไขบังคับก่อน ข้อกำหนดพินัยกรรมนั้นมีผลเมื่อผู้ทำพินัยกรรมตาย หากว่าเป็นเงื่อนไขบังคับหลัง ข้อกำหนดพินัยกรรมนั้นเป็นอันไร้ผล

ถ้าเงื่อนไขบังคับก่อนสำเร็จภายหลังที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย ข้อกำหนดพินัยกรรมมีผลตั้งแต่เวลาเงื่อนไขสำเร็จ

ถ้าเงื่อนไขบังคับหลังสำเร็จภายหลังที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย ข้อกำหนดพินัยกรรมมีผลตั้งแต่เวลาที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย แต่ตกเป็นอันไร้ผลในเมื่อเงื่อนไขนั้นสำเร็จ

แต่ถ้าผู้ทำพินัยกรรมได้กำหนดไว้ในพินัยกรรมว่า ในกรณีที่กล่าวมาในสองวรรคก่อนนั้น ให้ความสำเร็จแห่งเงื่อนไขมีผลย้อนหลังไปถึงเวลาที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย ก็ให้เป็นไปตามเจตนาของผู้ทำพินัยกรรมนั้น”

ผลของพินัยกรรมที่มีเงื่อนไขบังคับก่อน

“มาตรา 1674 ถ้าข้อกำหนดพินัยกรรมมีเงื่อนไข และเงื่อนไขนั้น สำเร็จเสียก่อนเวลาที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย หากว่าเป็นเงื่อนไขบังคับ ก่อนข้อกำหนดพินัยกรรมนั้นมีผลเมื่อผู้ทำพินัยกรรมตาย หากว่าเป็น เงื่อนไขบังคับหลัง ข้อกำหนดพินัยกรรมนั้นเป็นอันไร้ผล

ถ้าเงื่อนไขบังคับก่อนสำเร็จภายหลังที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย ข้อ กำหนดพินัยกรรมมีผลตั้งแต่เวลาเงื่อนไขสำเร็จ...”

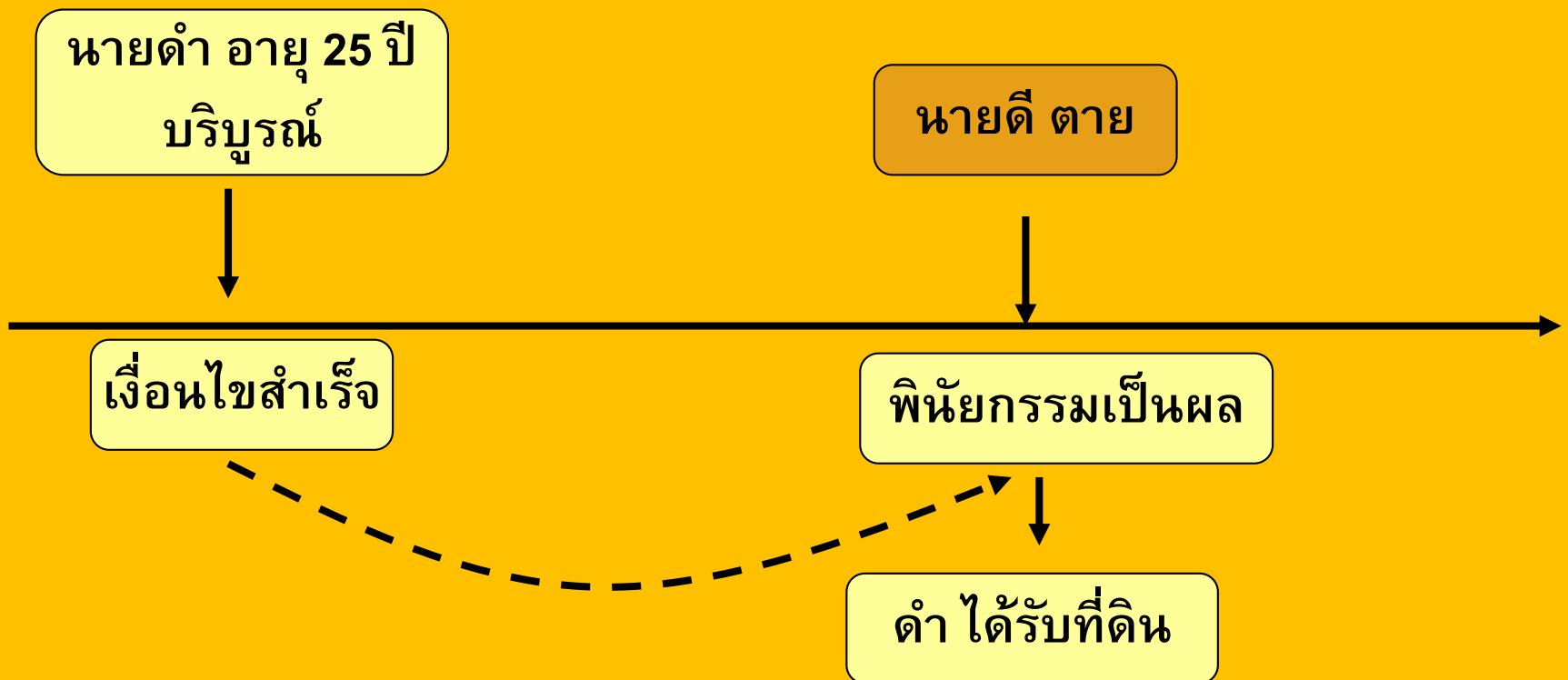
- ผลของพินัยกรรมที่มีเงื่อนไขบังคับก่อน

- เงื่อนไขสำเร็จก่อนผู้ทำพินัยกรรมตาย พินัยกรรมเป็นผลเมื่อผู้ทำ
ฯตาย
- เงื่อนไขสำเร็จภายหลังผู้ทำพินัยกรรมตาย พินัยกรรมเป็นผลเมื่อ
เงื่อนไขสำเร็จ
- เงื่อนไขพ้นวิสัยที่จะสำเร็จได้ ข้อกำหนดพินัยกรรมนั้นตกไป ตาม
ม. 1698 (2)

ตัวอย่าง นาย ดี ทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินมรดกเป็นที่ดิน
ให้แก่ นายดำ โดยระบุว่าที่ดินตกเป็นของนายดำ เมื่อ
นายดำอายุ 25 ปีบริบูรณ์

- เมื่อนายดี ถึงแก่ความตาย ที่ดินจะตกทอดแก่นายดำ ทันทีหรือไม่
- ระหว่างที่นายดำ อายุยังไม่ครบตามที่พินัยกรรมระบุไว้ ที่ดินดังกล่าวจะเป็นอย่างไร?

นายดี ตาย

นายดำ ยังไม่มี
สิทธิได้รับที่ดิน

ที่ดิน จะไปไหน?

นายดำ อายุ 25 ปี
บริบูรณ์

เงื่อนไขสำเร็จ

พินัยกรรมเป็นผล

ดำ ได้รับที่ดิน

- ในระหว่างที่เงื่อนไขยังไม่สำเร็จ ทรัพย์มรดกตามข้อกำหนด
พินัยกรรมย่อม ตกทอดแก่ ทายาทโดยธรรมของเจ้ามรดก ซึ่ง
ทายาทโดยธรรมนั้นย่อมมีสิทธิที่จะกระทำการใด ๆ ก็ได้ ตาม
ม.1336
- แต่เมื่อเงื่อนไขสำเร็จ พินัยกรรมจึงเป็นผลขึ้นและตกทอดแก่
ทายาทโดยพินัยกรรม ซึ่งอาจจะไม่เหลือทรัพย์มรดกที่จะตกทอด
แก่ทายาทโดยพินัยกรรมเลยก็ได้ ดังนั้นกฎหมายจึงกำหนดวิธีการ
คุ้มครองสิทธิของผู้รับพินัยกรรมที่มีเงื่อนไขบังคับก่อนไว้ 2 วิธี

- โดย

- 1. ผู้ทำพินัยกรรมกำหนดให้ผลแห่งพินัยกรรมย้อนมาในเวลา
ผู้ทำพินัยกรรมถึงแก่ความตาย ม.1674 ว.4

มาตรา **1674** ว. **2** ถ้าเงื่อนไขบังคับก่อนสำเร็จภายหลังที่ผู้ทำ
พินัยกรรมตาย ข้อกำหนดพินัยกรรมมีผลตั้งแต่วันที่เงื่อนไขสำเร็จ

มาตรา **1674** ว. **4** แต่ถ้าผู้ทำพินัยกรรมได้กำหนดไว้ใน
พินัยกรรมว่า ในกรณีที่กล่าวมาในสองวรรคก่อนนั้น ให้ความสำเร็จแห่ง
เงื่อนไขมีผลย้อนหลังไปถึงเวลาที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย ก็ให้เป็นไปตามเจตนา
ของผู้ทำพินัยกรรมนั้น”

- 2. ทายาทโดยพินัยกรรมซึ่งมีเงื่อนไขบังคับก่อนนั้น ร้องขอให้
ศาลตั้งผู้จัดการทรัพย์สินระหว่างที่รอให้เงื่อนไขสำเร็จ ม.1675

- โดย

- 2. ทายาทโดยพินัยกรรมซึ่งมีเงื่อนไขบังคับก่อนนั้น ร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการทรัพย์สินระหว่างที่รอให้เงื่อนไขสำเร็จ
ม.1675

มาตรา ๑๖๗๕ “เมื่อพินัยกรรมมีเงื่อนไขบังคับก่อน ผู้รับประโยชน์ตามข้อความแห่งพินัยกรรมนั้นจะร้องต่อศาลขอให้ตั้งผู้จัดการ ทรัพย์สินที่ยกให้โดยพินัยกรรมนั้นจนกว่าจะถึงเวลาที่เงื่อนไขสำเร็จ หรือจนกว่าความสำเร็จแห่งเงื่อนไขตกเป็นอันพ้นวิสัยก็ได้

ถ้าศาลเห็นเป็นการสมควร จะตั้งผู้ร้องนั้นเป็นผู้จัดการทรัพย์สินเสียเอง และเรียกให้ผู้ร้องนั้นวางประกันตามที่สมควรก็ได้”

ผลของพินัยกรรมที่มีเงื่อนไขบังคับหลัง

มาตรา 1674 วรรค 4 “ถ้าเงื่อนไขบังคับหลังสำเร็จภายหลังที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย ข้อกำหนดพินัยกรรมมีผลตั้งแต่วันที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย แต่ตกเป็น อันไร้ผลในเมื่อเงื่อนไขนั้นสำเร็จ

แต่ถ้าผู้ทำพินัยกรรมได้กำหนดไว้ในพินัยกรรมว่า ในกรณีที่กล่าวมาในสองวรรคก่อนนั้น ให้ความสำเร็จแห่งเงื่อนไขมีผลย้อนหลังไปถึงเวลาที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย ก็ให้เป็นไปตามเจตนาของผู้ทำพินัยกรรมนั้น”

- ผลของพินัยกรรมที่มีเงื่อนไขบังคับหลัง
 - เงื่อนไขสำเร็จก่อน ผู้ทำพินัยกรรมตาย พินัยกรรมตกไป ตาม ม.1698 (2)
 - เงื่อนไขสำเร็จภายหลังผู้ทำพินัยกรรมตาย พินัยกรรมเป็นผลเมื่อผู้ทำพินัยกรรมตาย แต่สิ้นผลเมื่อเงื่อนไขสำเร็จ
 - ททรัพย์มรดกตามพินัยกรรมตกทอดแต่ผู้รับพินัยกรรมทันที และเมื่อเงื่อนไขบังคับหลังสำเร็จ ผู้รับพินัยกรรมย่อมสิ้นสิทธิในพินัยกรรมโดยทันที
 - เช่นนี้ ย่อมเล็งเห็นได้ว่าผู้รับพินัยกรรมที่มีเงื่อนไขบังคับย่อมใช้จ่ายทรัพย์มรดกตามพินัยกรรมก่อนเงื่อนไขบังคับหลังจะสำเร็จ ดังนั้น กฎหมายจึงให้ผู้พินัยกรรมกำหนดให้เงื่อนไขมีผลย้อนกลับมาในเวลาที่ตนเองตายได้ ตามมาตรา 1674 ว.4

ตัวอย่าง นาย ดี ทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินมรดกเป็นที่ดิน
ให้แก่ นางดำ ภริยา โดยระบุว่าหากนางดำ สมรสใหม่
เมื่อใดให้นางดำหมดสิทธิในที่ดินทันที

- เมื่อนายดี ถึงแก่ความตาย ที่ดินจะตกทอดแก่นางดำ ทันทีหรือไม่
- เมื่อเงื่อนไขสำเร็จ จะมีผลอย่างไร ?

นายดี ตาย

นางดำ สมรสใหม่

ที่ดินตกทอดแก่
นางดำทันที

เงื่อนไขสำเร็จ

พันธกรรมสิ้นสุด

ที่ดิน จะไปไหน?

นางดำ สืบทอดที่ดิน

นางดำ สมรสใหม่

เงื่อนไขสำเร็จ

พินัยกรรมตกไป

นายดี ตาย

ที่ดิน จะไปไหน?

ผลของพินัยกรรมในเรื่องอื่น ๆ

- 1. ผลของพินัยกรรมอันเกี่ยวกับการยกทรัพย์สินให้แก่บุคคลบางประเภท
 - ก. ผลของพินัยกรรมซึ่งผู้อยู่ในความปกครอง ยกทรัพย์สินรดกให้แก่ผู้ปกครอง ม. 1652 ,1705
 - ผู้อยู่ในความปกครองจะทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินให้แก่ผู้ปกครอง คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องของผู้ปกครองไม่ได้ จนกว่าผู้ปกครองจะได้ทำคำแถลงการณ์ปกครอง มิเช่นนั้น พินัยกรรมดังกล่าวจะตกเป็นโมฆะ
 - คำแถลงการณ์ปกครอง ได้แก่ คำแถลงการณ์จัดการทรัพย์สินของผู้ในความปกครอง
 - ผู้ปกครอง หมายถึง บุคคลอื่นซึ่งมิใช่บิดามารดาของผู้เยาว์

มาตราที่เกี่ยวข้อง

- มาตรา ๑๖๕๒ “บุคคลผู้อยู่ในความปกครองนั้น จะทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินมรดกของตนให้แก่ผู้ปกครองหรือคู่สมรส บุพการี หรือผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องของผู้ปกครองไม่ได้จนกว่าผู้ปกครองจะได้ทำคำสั่งแถลงการณ์ปกครองตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๗๗ และมาตราต่อ ๆ ไป แห่งประมวลกฎหมายนี้เสร็จสิ้นแล้ว”
- มาตรา ๑๗๐๕ “พินัยกรรมหรือข้อกำหนดพินัยกรรมนั้น ถ้าได้ทำขึ้นขัดต่อบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๖๕๒, ๑๖๕๓, ๑๖๕๖, ๑๖๕๗, ๑๖๕๘, ๑๖๖๐, ๑๖๖๑ หรือ ๑๖๖๓ ย่อมเป็นโมฆะ”

— ข. ผลของพินัยกรรมในการยกทรัพย์มรดกให้แก่ พยาน ผู้เขียน หรือคู่สมรสของพยาน หรือผู้เขียนในพินัยกรรม ม. 1653 ,ม. 1705

- พินัยกรรม ซึ่งยกทรัพย์มรดกให้แก่ พยาน ผู้เขียน หรือคู่สมรสของพยาน หรือผู้เขียน จะมีผลทำให้บุคคลนั้นรับทรัพย์มรดกตามพินัยกรรมไม่ได้
- พยาน หมายถึง พยานในพินัยกรรม และพยานในการรับรองลายพิมพ์นิ้วมือ
- ผู้เขียน หมายถึง ผู้เขียนพินัยกรรมนั้นขึ้นไม่ว่าจะเขียนด้วยลายมือหรือวิธีอื่นใด และหมายความรวมถึง กรรมการอำเภอซึ่งเขียนพินัยกรรมตาม ม.1663 ด้วย

- คู่สมรสของพยาน หรือผู้เขียน หมายถึง บุคคลซึ่งเป็นผู้สมรสของพยาน หรือผู้เขียน โดยพิจารณาจากการจดทะเบียนสมรส
- ฐานะของการเป็นคู่สมรสของพยาน ผู้เขียน พิจารณาในเวลาที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย ตาม ม.1654 ว.2

มาตราที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๖๕๔ “ความสามารถของผู้ทำพินัยกรรมนั้นให้พิจารณาแต่ในเวลาที่ทำพินัยกรรมเท่านั้น

ความสามารถของผู้รับพินัยกรรมนั้น ให้พิจารณาแต่ในเวลา
ที่ผู้ทำพินัยกรรมตายเท่านั้น”

— ค. ผลของพินัยกรรมในการยกทรัพย์สินมรดกให้แก่เจ้าหนี้

มาตรา ๑๖๘๓ “พินัยกรรมที่บุคคลทำให้แก่เจ้าหนี้คนใดของตนนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า มิได้ทำขึ้นเพื่อชำระหนี้อันค้างชำระแก่เจ้าหนี้คนนั้น”

- การทำพินัยกรรมจัดสรรทรัพย์สินมรดกให้แก่ บุคคลซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าหนี้กองมรดก ผู้ทำพินัยกรรมต้องระบุไว้โดยชัดแจ้ง มิเช่นนั้น กฎหมายจะสันนิษฐานว่ามีได้ทำขึ้นเพื่อชำระหนี้
- ถ้าไม่ชัดแจ้ง เจ้าหนี้กองมรดก ก็จะมีสิทธิรับทรัพย์สินมรดก และมีสิทธิบังคับชำระหนี้ตามที่มีอยู่ได้

— ง. ผลของพินัยกรรมในการปลดหนี้ให้แก่ลูกหนี้ หรือโอนสิทธิเรียกร้อง ม.1682

- กฎหมายกำหนดว่าจะมีผลทำให้เป็นการหนี้ปลดหรือโอนสิทธิเรียกร้องเพียงจำนวนเท่าที่ยังคงค้างอยู่ในขณะที่ผู้ทำถึงแก่ความตาย
- การปลดหนี้ หรือโอนสิทธิเรียกร้อง **หากมีสิ่งที่จะต้องทำ เช่น การเวนคืนหลักฐานแห่งสิทธิเรียกร้องก็ดี การทำหนังสือโอนสิทธิเรียกร้องก็ดี** ผู้ต้องจัดการตามพินัยกรรม หรือผู้รับพินัยกรรมจะ กระทำการหรือดำเนินการนั้น ๆ แทนผู้ทำพินัยกรรมก็ได้

มาตราที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๖๘๒ “เมื่อพินัยกรรมทำขึ้นเป็นการปลดหนี้หรือโอนสิทธิเรียกร้อง พินัยกรรมนั้นมีผลเพียงจำนวนซึ่งคงค้างชำระอยู่ในเวลาที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย เว้นแต่ผู้ทำพินัยกรรมจะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ถ้ามีเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ที่ปลดให้หรือสิทธิเรียกร้องที่โอนไปนั้นก็ให้ส่งมอบแก่ผู้รับพินัยกรรมและให้ใช้มาตรา ๓๐๓ ถึง ๓๑๓, ๓๔๐ แห่งประมวลกฎหมายนี้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าผู้ทำพินัยกรรมจะต้องกระทำการหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรานั้น ๆ แล้วบุคคลผู้ต้องจัดการตามพินัยกรรมหรือผู้รับพินัยกรรมจะกระทำการหรือดำเนินการนั้น ๆ แทนผู้ทำพินัยกรรมก็ได้”

- 2. ผลของพินัยกรรมตั้งผู้ปกครองบุตรผู้เยาว์ (ม.1586)

- ผู้ทำพินัยกรรมอาจทำพินัยกรรมตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้ปกครองบุตรผู้เยาว์ของตน เมื่อตนถึงแก่ความตายก็ได้
- แต่ผู้ทำพินัยกรรมจะต้องเป็นบิดามารดาของบุตรผู้เยาว์ที่ตายที่หลังเท่านั้น

มาตรา ๑๕๘๖ ว.๑ “ผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๘๕ นั้น ให้ตั้งโดยคำสั่งศาลเมื่อมีการร้องขอของญาติของผู้เยาว์ อัยการ หรือผู้ซึ่งบิดาหรือมารดาที่ตายที่หลังได้ระบุชื่อไว้ในพินัยกรรมให้เป็นผู้ปกครอง”

- 3. ผลของพินัยกรรมในการตั้งผู้ปกครองทรัพย์สิน
 - กรณีที่ผู้ทำพินัยกรรมประสงค์จะยกทรัพย์สินมรดกให้แก่ ผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือผู้ต้องรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล เพราะเหตุวิกลจริต แต่ไม่ต้องการให้อำนาจการจัดการตกอยู่แก่ บิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ของบุคคลเช่นนั้น
 - ผู้ทำพินัยกรรมต้องตั้งผู้ปกครองทรัพย์สิน เพื่อให้มีอำนาจจัดการแทนบุคคลดังกล่าว

— บุคคลที่จะถูกตั้งเป็นผู้ปกครองทรัพย์สิน (ม.1689)

- อาจเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลซึ่งมีความสามารถในการเป็นผู้ปกครองทรัพย์สินก็ได้
- แต่จะต้องมิใช่บุคคลซึ่งมีลักษณะตามที่บัญญัติไว้ตามมาตรา 1587

— กำหนดเวลาในการตั้งผู้ปกครองทรัพย์สิน (ม.1678 ว.2)

- จะตั้งผู้ปกครองทรัพย์สินเกินกว่า ระยะเวลาของการเป็นบุคคลที่ถูกจำกัดความสามารถ ไม่ได้

— อำนาจหน้าที่ของผู้ปกครองทรัพย์สิน (ม.1692)

- ผู้ปกครองทรัพย์สินมีสิทธิหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ปกครองตามความหมายในบรรพ 5 ป.พ.พ.ในส่วนทรัพย์สินที่ยกให้ตามพินัยกรรม

— ทรัพย์ที่จะตั้งผู้ปกครองทรัพย์สิน (ม.1688) ได้แก่

- อสังหาริมทรัพย์ แปะ และสัตว์พาหนะ เพราะจะต้องจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงผู้ปกครองทรัพย์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- ถ้าไม่จดทะเบียน การตั้งผู้ปกครองทรัพย์สินจะไม่บริบูรณ์ กล่าวคือ จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้สุจริตไม่ได้
- เช่น กรณีของ นาง ก. ตามตัวอย่าง บุคคลภายนอกก็จะเข้าใจว่า บุคคลซึ่งมีอำนาจให้ความยินยอม หรือทำนิติกรรม แทนบุตรผู้เยาว์ ได้แก่ สามี ของนาง ก. เอง เพราะมีฐานะเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม ดังนั้นจึงหลงเข้าทำนิติกรรมกับ สามีของนาง ก.

คำถาม นาง ก. ต้องการทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินให้แก่ บุตรผู้เยาว์ แต่ไม่ต้องการให้สามีมีอำนาจจัดการทรัพย์สิน นั้นแทนบุตร เมื่อตนถึงแก่ความตาย เช่นนี้ นาง ก. อาจ ทำพินัยกรรมตั้ง นาง ข. พี่สาวเป็นผู้ปกครองทรัพย์สินนั้น ควบคู่กับการทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินมรดกให้แก่ บุตร ผู้เยาว์ได้

- 4. ผลของพินัยกรรมในกรณีที่ทรัพย์สืตามข้อกำหนดพินัยกรรมสูญหาย หรือเสียหายก่อนผู้ทำพินัยกรรมถึงแก่ความตาย
 - แยกพิจารณาได้ดังนี้
 - ก. ถ้าทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งพินัยกรรมได้สูญหาย หรือถูกทำลาย และเป็นพฤติการณ์ที่ทำให้ผู้ทำพินัยกรรมได้มาซึ่งของแทนหรือสิทธิเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทน **พินัยกรรมหรือข้อกำหนดพินัยกรรมนั้นยังคงมีผลบังคับได้ ม. 1681**

- พฤติการณ์ที่ทำให้ได้มาซึ่งของแทน หรือสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน อาทิเช่น บุคคลภายนอกกระทำละเมิด หรือผู้ทำพินัยกรรมทำประกันวินาศภัยทรัพย์สินนั้นไว้
- ผู้รับทรัพย์มรดกตามพินัยกรรม มีสิทธิเรียกร้องให้ทายาท โดยธรรม หรือผู้รับพินัยกรรมลักษณะทั่วไป ให้ส่งมอบของแทนนั้นแก่ตนก็ได้ ตาม ม.1743

ตัวอย่างเช่น

เจ้ามรดกทำพินัยกรรมยกบ้านให้แก่ นาย ก. ภายหลัง
ทำพินัยกรรม บ้านดังกล่าวถูกเพลิงไหม้ ซึ่งบริษัทประกันภัยได้
จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ ผู้ทำพินัยกรรมแล้ว

เช่นนี้ แม้ว่าในขณะที่ผู้ทำพินัยกรรมถึงแก่ความตาย จะไม่มี
บ้านดังกล่าวอยู่ก็ตาม ข้อกำหนดพินัยกรรมก็ยังเป็นผล ซึ่ง
นาย ก. มีสิทธิเรียกร้องให้ ทายาทโดยธรรม และผู้รับ
พินัยกรรมลักษณะทั่วไปส่งมอบเงิน หรือหากไม่มีเงินก็สามารถ
เรียกร้องเอาจากทรัพย์สินอื่นซึ่งตกทอดแก่ ทายาทโดยธรรม
และก็ผู้รับพินัยกรรมลักษณะทั่วไปได้

- ข. ถ้าทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งพินัยกรรมได้สูญหาย หรือถูกทำลาย โดยไม่ทำให้ได้มาซึ่งของแทนหรือสิทธิเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทน พินัยกรรมหรือข้อกำหนดพินัยกรรมนั้นเป็นอันตกไปตามมาตรา 1698(4)

“ข้อกำหนดพินัยกรรมนั้น ย่อมตกไป

(4) เมื่อทรัพย์สินทั้งหมดที่ยกให้สูญหาย หรือถูกทำลายโดยผู้ทำพินัยกรรมมิได้ตั้งใจในระหว่างที่ผู้ทำพินัยกรรมยังมีชีวิตอยู่ และผู้ทำพินัยกรรมมิได้มาซึ่งของแทนหรือซึ่งสิทธิที่จะเรียกค่าทดแทนในการที่ทรัพย์สินนั้นสูญหาย”

- **พินัยกรรมตกไป** หมายถึง **พินัยกรรมหรือข้อกำหนดพินัยกรรมข้อนั้นใช้บังคับไม่ได้** ผู้รับพินัยกรรมจะเรียกร้องให้ทายาทโดยธรรมหรือผู้รับพินัยกรรมลักษณะทั่วไปชดใช้ตามบทบัญญัติในมาตรา 1743 ไม่ได้
- **พฤติการณ์ที่ไม่ได้ทำให้ได้มาซึ่งของแทน** เช่น เกิดจากผู้ทำพินัยกรรมเอง และไม่ได้เอาประกันวินาศภัยไว้ หรือเกิดจากเหตุอันจะโทษบุคคลใดไม่ได้

- กรณีที่ผู้ทำพินัยกรรม ทำลายทรัพย์สินตามข้อกำหนดพินัยกรรมด้วยความตั้งใจ มีผลเป็นการเพิกถอนพินัยกรรมเช่นเดียวกัน ม. 1696 ว. 2

- ข้อสังเกต

- กรณีที่ทรัพย์สิ้นตามข้อกำหนดพินัยกรรมได้เสียหาย หรือสูญหายไป ภายหลังผู้ทำพินัยกรรมถึงแก่ความตาย พินัยกรรมนั้นยังคงมีผลบังคับได้
- กรณีที่ผู้ทำพินัยกรรมจำหน่ายจ่ายโอนไปซึ่งทรัพย์สิ้นตามข้อกำหนดพินัยกรรม มีผลเป็นการเพิกถอนพินัยกรรม ม.1696 ว. 1

ข้อกำหนดพินัยกรรมห้ามโอนทรัพย์

ตัวอย่างเช่น

เจ้ามรดกทำพินัยกรรมยกที่ดินให้แก่ นาย ก.
แต่ไม่ต้องการให้นาย ก. จำหน่ายจ่ายโอนที่ดินแปลง
ดังกล่าว เจ้ามรดกจะต้องทำอย่างไร

5. ผลของพินัยกรรมซึ่งห้ามผู้รับพินัยกรรมโอนทรัพย์สินที่ได้รับ

- ผู้ทำพินัยกรรมจะลงข้อกำหนดห้ามมิให้ ผู้รับพินัยกรรมจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินมรดกที่ยกให้ตามข้อกำหนดพินัยกรรมก็ได้
- แต่จะต้องแสดงเจตนาตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ มีการกำหนดตัวบุคคลผู้ที่จะได้รับทรัพย์สินนั้นเมื่อมีการฝ่าฝืนข้อกำหนดห้ามโอนนั้น

ตัวอย่างเช่น

เจ้ามรดกทำพินัยกรรมยกที่ดินให้แก่ นาย ก.
แต่ไม่ต้องการให้นาย ก. จำหน่ายจ่ายโอนที่ดินแปลง
ดังกล่าว เจ้ามรดกจะต้องทำอย่างไร

เจ้ามรดกอาจทำพินัยกรรมดังนี้ ข้าพเจ้าขอยกที่ดิน
ให้แก่ นาย ก. หากนาย ก. จำหน่ายจ่ายโอนที่ดิน
เมื่อใด ให้ที่ดินตกเป็นสิทธิแก่ นาย ข.

- แต่ผู้จะได้รับทรัพย์สินเมื่อมีการละเมิดข้อกำหนดห้ามโอน จะต้องมี สภาพบุคคลเมื่อมีการฝ่าฝืนข้อกำหนดห้ามโอน มิเช่นนั้น จะถือเสมือนหนึ่งว่าไม่มีข้อกำหนดห้ามโอน ตาม ม.1700 ว. 2

“ผู้ซึ่งกำหนดขึ้นดังกล่าวนี้ต้องเป็นผู้สามารถจะมีสิทธิต่าง ๆ ได้อยู่ในขณะที่การจำหน่ายทรัพย์สินนั้นมีผลบังคับ”

— ทรัพย์ซึ่งผู้ทำพินัยกรรมจะห้ามโอน ได้แก่ ทรัพย์ดังต่อไปนี้

- อสังหาริมทรัพย์
- เรือที่มีระวางตั้งแต่ 5 ตันขึ้นไป
- แพง
- สัตว์พาหนะ

— เพราะจะต้องมีการนำข้อกำหนดห้ามโอนไปจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่มิเช่นนั้นจะไม่บริบูรณ์

— ไม่บริบูรณ์ ได้แก่ จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ผู้รับโอนโดยสุจริตไม่ได้

- ตามตัวอย่าง หากนาย ก. ฝ่าฝืนข้อกำหนดห้ามโอน โดยขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้แก่ นาย ค. เช่นนี้ นาย ข. จะไปเพิกถอนการขายที่ดินไม่ได้ เพราะ นาย ค. ไม่ทราบว่า มีข้อกำหนดห้ามโอน

มาตรา 1702 “ข้อกำหนดห้ามโอนอันเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์
ซึ่งไม่อาจจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ได้นั้น ให้ถือว่าเป็นอันไม่มีเลย

ข้อกำหนดห้ามโอนอันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์หรือ
ทรัพย์สินอันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นั้นไม่บริบูรณ์ เว้นแต่จะ
ได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนการห้ามโอนต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่

บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ให้ใช้บังคับแก่เรือที่มีระวางตั้งแต่
ห้าตันขึ้นไป แพ และสัตว์พาหนะด้วย”

—ระยะเวลาที่จะห้ามไอน์ทรีพพ์ (ม.1701)

พินัยกรรมที่มีข้อกำหนดห้ามไอน์นี้จะสามารถห้ามไอน์ได้ตลอดชีวิตของผู้รับพินัยกรรม ก็ได้ หรือจะห้ามไอน์โดยมีกำหนดเวลาก็ได้ซึ่งในกรณีนี้จะห้ามไอน์ได้สูงสุดไม่เกิน 30 ปี ดังที่บัญญัติไว้ตามมาตรา 1701

- ข้อสังเกต

- การห้ามโอน จะห้ามได้เฉพาะ การโอนโดยทางนิติกรรมเท่านั้น จะห้ามโอนโดยทางมรดก หรือโดยพินัยกรรมไม่ได้
- ผู้ทำพินัยกรรมจะห้ามโอนได้ก็ช่วง

เจ้ามรดกอาจทำพินัยกรรมยกที่ดินให้แก่ นาย
ก. หากนาย ก. จำหน่ายจ่ายโอนที่ดินเมื่อใด ให้ที่ดิน
ตกเป็นสิทธิแก่ นาย ข.

หากนาย ข. ได้รับที่ดินเมื่อใด ห้ามนาย ข.
จำหน่ายจ่ายโอนที่ดินดังกล่าว หากนาย ข. โอน
เมื่อใด ให้ที่ดินเป็นสิทธิแก่ นาย ค.

เจ้ามรดกอาจทำพินัยกรรมยกที่ดินให้แก่ นาย ก. หากนาย ก. จำหน่ายจ่ายโอนที่ดินเมื่อใด ให้ที่ดิน ตกเป็นสิทธิแก่ นาย ข.

และ ห้ามทายาทของนาย ก. หรือ ข. จำหน่าย จ่ายโอนที่ดินดังกล่าวเช่นกัน

6. ผลของพินัยกรรมในการก่อตั้งมูลนิธิ

— ผู้ทำพินัยกรรมอาจจะทำพินัยกรรมก่อตั้งมูลนิธิ ในลักษณะ
หนึ่งลักษณะใดดังต่อไปนี้

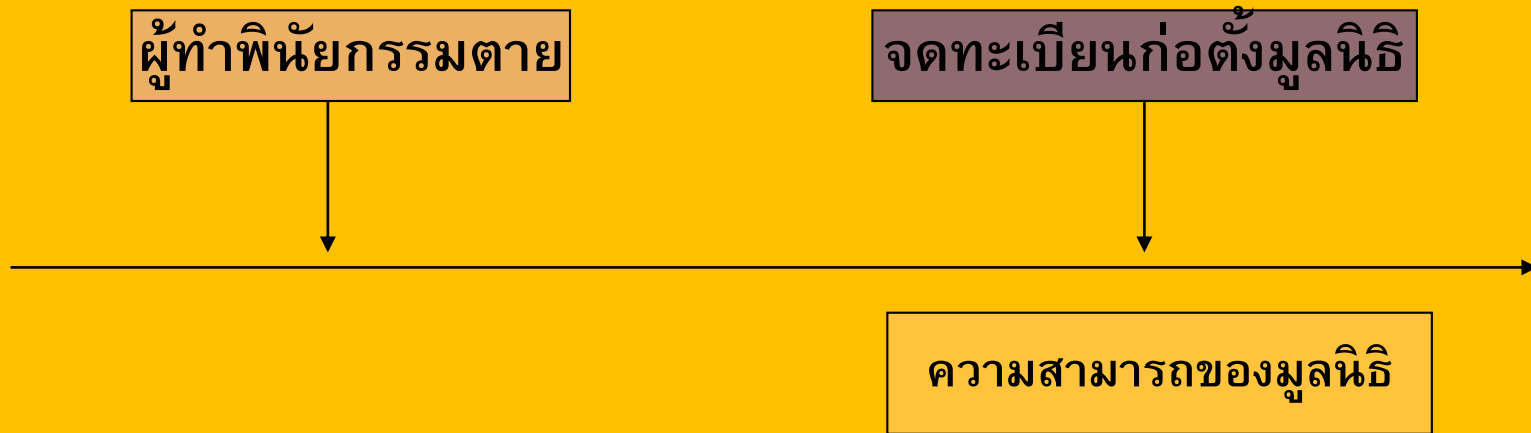
1. ทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคล
ใดโดยกำหนดให้บุคคลนั้นนำทรัพย์สินดังกล่าวไปก่อตั้ง
มูลนิธิ หรือ

2. ทำพินัยกรรมจัดสรรทรัพย์สินเพื่อก่อตั้งมูลนิธิ
โดยไม่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

— ความสามารถของมูลนิธิที่ได้ตั้งขึ้นตามพินัยกรรม

- สิทธิหน้าที่ ความสามารถของมูลนิธิ เกิดขึ้นเมื่อมีการจดทะเบียน
- ยกเว้นแต่ สิทธิในการรับทรัพย์สินตามข้อกำหนดพินัยกรรม กฎหมายให้ย้อนไปในเวลาที่ผู้ทำพินัยกรรมตาย

— ผลของการก่อตั้งมูลนิธิต่อเจ้าหนี้ของผู้ตาย (ม.1680)

- ถ้าการทำพินัยกรรมก่อตั้งมูลนิธิ ทำให้เจ้าหนี้ของผู้ทำพินัยกรรม(เจ้าหนี้กองมรดก) ไม่ได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เนื่องจากไม่มีทรัพย์มรดกที่จะบังคับชำระหนี้ได้ เพราะ ถูกนำไปก่อตั้งมูลนิธิเสียแล้ว เจ้าหนี้กองมรดกสามารถร้องขอให้ศาลเพิกถอนพินัยกรรมดังกล่าวได้ เท่าที่ตนเองต้องเสียหาย
- ข้อพิจารณา มาตรา 1737 “เจ้าหนี้กองมรดกจะบังคับสิทธิเรียกร้องต่อทายาทคนใดก็ได้...”

— ผลหากก่อตั้งมูลนิธิตามพินัยกรรมขึ้นไม่ได้ (ม.1679)

- เช่น เงินทุนไม่พอจัดตั้ง หรือวัตถุประสงค์ของมูลนิธิที่จะถูกตั้งขึ้นขัดต่อกฎหมาย
- ถ้าพินัยกรรมไม่ได้ระบุกฎหมายให้จัดสรรทรัพย์สินนั้นแก่นิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ใกล้เคียงที่สุดกับความประสงค์ของผู้ทำพินัยกรรม ยกเว้นแต่ จะตั้งไม่ได้เนื่องจากวัตถุประสงค์ขัดต่อกฎหมาย พินัยกรรมก่อตั้งมูลนิธิเป็นอันไร้ผล

— บุคคลที่จะดำเนินการก่อตั้งมูลนิธิขึ้นตามพินัยกรรม

• อาจได้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดดังต่อไปนี้

- 1. บุคคลที่กำหนดไว้ในพินัยกรรมให้เป็นผู้ก่อตั้ง
- 2. ทายาท
- 3. ผู้จัดการมรดก
- 4. ผู้มีส่วนได้เสีย
- 5. พนักงานอัยการ

- 7. ผลของพินัยกรรมในการก่อตั้ง ทรัสต์ (ม.1686)
 - ทรัสต์ (**Trusts**) คือ กองทรัพย์สินซึ่งมีผู้ก่อตั้ง(**Settlor**) ตั้งขึ้นโดย เอกสารเป็นหนังสือซึ่งอาจจะเป็นพินัยกรรมก็ได้มีทรัสต์ (**Trustee**) เป็นเจ้าของทรัพย์สินตามกฎหมายและมีหน้าที่จัดการกองทรัพย์สินให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของทรัสต์เพื่อให้ผลประโยชน์ซึ่งอาจจะรวมถึงตัว ทรัพย์สินที่ใช้จัดตั้งตกแก่ผู้รับประโยชน์(**Benificiary**)
 - พินัยกรรมการก่อตั้งทรัสต์ ได้แก่ การทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินให้คนหนึ่ง โดยกำหนดให้บุคคลนั้นมีอำนาจจัดการทรัพย์สินที่ยกให้นั้น เพื่อประโยชน์แก่บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่าผู้รับประโยชน์
 - พินัยกรรมการก่อตั้งทรัสต์ มีผลเป็นโมฆะ

มาตราที่เกี่ยวข้อง

- มาตรา ๑๖๘๖ “อันว่าทรัพย์สินนั้น จะก่อตั้งขึ้นโดยตรงหรือโดยทางอ้อมด้วยพินัยกรรมหรือด้วยนิติกรรมใดๆ ที่มีผลในระหว่างชีวิตก็ดีหรือเมื่อตายแล้วก็ดี ห้ามมิผลไม่ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อการก่อตั้งทรัพย์สินเท่านั้น”
- พระราชบัญญัติทรัพย์สินเพื่อธุรกรรม ใน ตลาด ทุน พ.ศ. 2550 อนุญาตให้ก่อตั้งทรัพย์สินได้
มาตรา ๔ ทรัพย์สินอาจก่อตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกรรมในตลาดทุนตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด ในเรื่องดังต่อไปนี้
 - (๑) การออกหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
 - (๒) การแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคล เฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์
 - (๓) ธุรกรรมอื่นใดที่เป็นการส่งเสริมหรือเอื้ออำนวยต่อตลาดทุน

- 8. ผลของข้อกำหนดพินัยกรรมที่มีเงื่อนไขให้จำหน่ายทรัพย์สิน (ม.1707)

มาตรา ๑๗๐๗ “ถ้าข้อกำหนดพินัยกรรมตั้งผู้รับพินัยกรรมโดยมีเงื่อนไขว่าให้ผู้รับพินัยกรรมจำหน่ายทรัพย์สินที่ยกให้โดยพินัยกรรมนั้นแก่บุคคลอื่น ให้ถือว่าเงื่อนไขนั้นเป็นอันไม่มีเลย”

- เช่น เจ้ามรดกทำพินัยกรรมยกที่ดินให้แก่ นาย ข. และกำหนดให้ นาย ข. โอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ บุตรของเจ้ามรดกเมื่อบุตรของเจ้ามรดกบรรลุนิติภาวะ

— ผลข้อกำหนดพินัยกรรมดังกล่าวใช้บังคับได้ แต่เงื่อนไขในการให้จำหน่าย เป็นอันไม่มี

- ดังนั้น นาย ข. ไม่ต้องโอนที่ดินให้แก่ บุตรของเจ้ามรดก

THANK YOU
THANK YOU
THANK YOU

THANK YOU

THANK YOU
THANK YOU
THANK YOU